

ÖLÜLER KONUŞUR

Octavio Paz'a

Sıkılğan, sırlı
Onca eser
Düğün mendiline sarılı
Kendine bir mektup işte
“Yürüdün dünyanın içinden”
Gittin evine
Okuyacaksın

Fakat daha silmeden enseni
Masa örtüsü, havlu, bardak
Üzerinde o bırakıp gidenin çehresi
Onun ıslak dudakları
Konuşmak sığınağı
Dokunmak, tatmak gibi
Dinleyeceksin

Bir ölü, sevildi mi konuşur
Sesinde nahiflik
Sesinde gölgesinin aydınlığı
Dolaşır ardında
Soğumaz hissi
Tabii, yanağında diş izi
Anı doğura doğura

“Konuşmak kutsaldır”
Sen ölürsen sesin kalır
Anlatamadık sana

Nazım Payam